

* * * * *

คนเวียนว่ายตายเกิด ถ้าไปเกิดเป็นสัตว์เป็นวัวเป็นควายเป็นหมาเป็นแมวก็มีกาม
วัว ควาย หมา แมว ไม่กินเหล้าก็ได้ แต่ก็ต้องมีผสมพันธุ์ เกิดเป็นสัตว์ชนิดไหนๆ ก็ต้องเสพกาม
พอมาเกิดเป็นคน มันก็ละยากเพราะสังสมตั้งแต่เป็นสัตว์มาแล้ว

* * * * *

เรื่องสั้น

- เกิดแก้ว -

อีเลียว

ไม่มีใครรู้ว่า “อีเลียว” เป็นคนที่โหนและกึ่งงไม่มีใคร
อยากไปติดตามซุดคู้ยประวัติของอีเลียวให้เสียเวลา
ทำมาหากิน เพราะอีเลียวเป็นแค่ผู้หญิงสติไม่คิดคนหนึ่ง
อาศัยมุมหนึ่งของตลาดเป็นที่พักหลบนอน หรือไม่มีก็
แอบนอนหน้าบ้านของแจ็กเต็ง ซึ่งกว้างถึง ๕ คูหา
เจ้าของปิดบ้านเข้านอนแล้วอีเลียวก็นอนบนพื้นปูน
หน้าบ้านอย่างสบาย

อีเลียวหรืออีผีบ้าเลียว เป็นผู้หญิงหน้าเหลี่ยมผิวคล้ำ
รูปร่างสูงใหญ่ น่าจะถึง ๑๗๕ ซม.อายุราว ๓๐ ปี มือไม้
แขนขาใหญ่แข็งแรง แต่ชะมุกชะมอม ทั้งเล็บมือเล็บ
เท้าก็ดำปืดปี ผมแห้งแข็งยาวเลยใบหู คงไม่เคยสระผม
เป็นเดือนเป็นปี เลื้อแขนยาวดำๆ ต่างๆ ผ่าถุงสีด้ายยาว
เลยเข้ามาคืบหนึ่งส่งกลิ่นอับโชยชาย

อาหารการกินของอีเลียวก็คู้ยเอาตามถังขยะใน
ตลาดสด ซึ่งไม่อดไม่อยาก หรือไม่มีผู้สงสารเอาข้าว
ห่อใบตองไปวางทิ้งไว้ให้ตรงที่พักบ้าง ไม่ต้องใส่ช้อน
ไปด้วยเพราะนิ้วทั้งห้าคือช้อนอย่างดีของอีเลียว กิน
เสร็จก็เช็ดๆ กับผ้าถุง เป็นอันเสร็จพิธี

ชีวิตของอีเลียวก็อยู่ไปตามประสา ไม่เคยไปทำ
ความเดือดร้อนให้ใคร นอกจากนอนนอนหน้าบ้านของ
แจ็กเต็ง บางครั้งบางหน ชีวิตจะนำราคาอยู่บ้างก็จาก
พวกเด็กชนๆ ๔-๕ คน ที่ชอบเอากิ่งไม้ก้อนหินเล็กๆ
ขว้างปา แรกกๆ อีเลียวจะนั่งนิ่ง ถ้าเด็กยังเล่นแกล้งต่อ
ด้วยความสนุกสนาน อีเลียวก็จะทำปากขมุขมิบบ่น
พึมพำ บางครั้งเคราะห์ดีมีผู้ใหญ่ผ่านไปเห็นก็จะปราม
เด็กๆ ว่า “อย่าไปแกล้งมัน สงสารมัน” หากไม่มีใครเห็น
เด็กๆ ก็จะแกล้ง จนอีเลียวมันโกรธ เอากิ่งไม้ ก้อนหิน
ขว้างปากลับใส่เด็กๆ ซึ่งพากันวิ่งหนีแตกฮือไป

ถ้าจะว่าไป อีเลียวนับเป็นผีบ้าที่ชาวบ้านไม่ทอดทิ้ง
ยังมีเสียงถามไถ่ว่าวันนี้มันมีข่าวกินไหม คงเป็นเพราะ
อีเลียวเป็นผีบ้าที่ดูซื่อๆ คนหนึ่ง ไม่เคยไปยืนหน้าร้าน

ข้าวแกงของใคร อันเป็นการบีบคั้นเจ้าของร้านไปในตัว
ว่าต้องเอาข้าวมาให้ฉันกินนะ ไม่งั้นจะยืนเหม็นตลบอยู่
ตรงหน้าร้านนี้แหละ ดูลิวว่าจะมีใครเข้าร้านเธอบ้าง แต่
อีเลียวมีชีวิตอยู่ไปเจียบๆ แม้นหน้าจะไม่เคยยิ้มไม่เคย
หัวเราะก็ตาม

ดังนั้นจึงไม่แปลกเลยที่ความเป็นอยู่ของอีเลียว
จะอยู่ในความรับรู้ของชาวบ้านร้านตลาดมาโดยตลอด

“ฉันว่า พักหลังๆ นี้ดูอีเลียวมันมีอาการแปลกๆ นะ”
ป่าพรพุดกับลุงแดง ผู้เป็นสามี

“อาการยังไง แกนี่ก็ช่างไปสนใจมัน” พุดเหมือน
ติง แต่ไม่จริงจังนัก

“ฉันว่า มันเหมือนคนแพ้ท้อง” ป่าพรพุดอย่าง
คนมีประสบการณ์

“เพื่อเจื่อน่า ใครจะไปทำอะไรมันลง เหม็นก็เหม็น”
ลุงแดงแย้งอย่างไม่ค่อยจะเห็นด้วย

“มันไม่แน่นะ ฉันเคยฟังพระท่านเทศน์ ท่านบอก
ว่าเรื่องกามนี้ ถ้าใครจัดจ้านมาก มันควบคุมตัวเองไม่
อยู่หรอก แล้วลุดละยากมาก เพราะคนเวียนว่ายตายเกิด
ถ้าไปเกิดเป็นสัตว์เป็นวัวเป็นควาย เป็นหมาเป็นแมวก็มี
กาม วัว ควาย หมา แมว ไม่กินเหล้าก็ได้ แต่ก็ต้องมี
ผสมพันธุ์ คิดดูสิ เกิดเป็นสัตว์ชนิดไหนๆ ก็ต้องเสพกาม
พอมาเกิดเป็นคน มันก็ละยาก เพราะสังสมตั้งแต่เป็น
สัตว์มาแล้ว อะไร...จะพุดอะไรี”

ป่าพรพุดพุดเมื่อเห็นลุงแดงทำท่าจะพุดอะไร
สักอย่าง

“ฟังแกพุด ก็เลยนึกถึงข่าวหนังสือพิมพ์เมื่อเช้า”
ลุงแดงหยิบหนังสือพิมพ์พร้อมกับอ่านพาดหัวข่าวเล็กๆว่า
“ขวางรักไอ้ทุย ขวิดไล่ทะลัก เห็นตัวเมียจะไปหา
เจ้าของตึงเชือกไว้เลยหันขวิดตายคาที่”

“เห็นไหมล่ะ พระท่านบอกแล้ว มันสังสมมาตั้งแต่
เป็นสัตว์ เรื่องกามนี้มันร้ายจริงๆ ไปขวางบางที่มีเรื่อง

แล้วชาวเขาว่าไงอีก” ป้าพรอยากรู้

“เขาก็บอกว่า หนุ่มชวานาพาควายไปเลี้ยงในทุ่งหญ้า พอมันเห็นตัวเมียก็เกิดอาการติดลัด สะบัดเชือกวิ่งไปหาตัวเมีย เจ้าของก็ฉุดดึงเชือกไว้ มันก็เลยหันกลับมาขวิดท้องไส้ทะลักตายเลย” ลุงแดงเล่าทำท่าสยอง

“นั่นละ กามมันแรง ฉันว่าอีเสียวมันแพ้ท้องนะ มันเป็นไปได้นะ ที่จะมีไอ้ผู้ชายหน้ามืดไปปลุกปล้ำมัน ฉันนึกถึงที่พระท่านเทศน์เรื่องโทษภัยของกาม ท่านบอกว่าสมัยก่อนที่เป็นทหารเกณฑ์อยู่ในค่าย มีผู้หญิงคนหนึ่ง สติสตั้งก็ไม่ปกติหนักทรอก มาเดินในค่ายทหาร พวกทหารตั้งแต่ยศสูงๆ ตลอดจนถึงทหารเกณฑ์จัดการผู้หญิงคนนี้หมดเลย ส่วนท่านไม่ได้ร่วมวงด้วยทรอก แต่เป็นคนคอยตักน้ำสาดล้างให้ เวลาถึงรอบคนใหม่ เพราะผู้หญิงคนนั้นถูกโรคกิน ส่วนนั้นของมันมีเหลืออยู่นิดเดียว เหม็นคาวมาก ท่านว่า ยืนห่างๆ ยังได้กลิ่น แต่ผู้ชายก็ไม่เห็นรังเกียจ...” ป้าพรพูดอย่างลั้งเวซ

เสียงเล่าลือปากต่อปาก ไม่ซ้าก็พูดทั้งตลาดว่า “อีเสียวมีท้อง”

จริงหรือเปล่า?

เช้ามีตวันหนึ่ง ยายเขมาหมอต้าแยมือหนึ่งของอำเภอดูกตามตัวมาที่ตลาดอย่างด่วนจี๋ ผู้คนกลุ่มหนึ่งรออยู่ก่อนแล้ว ยายเขมารีบตรงไปที่อีเสียวนอนบิดตัวไปมา แต่ไม่ลืมที่จะบอกให้ผู้ชายถอยไปห่างๆ ถึงแม้อีเสียวจะเป็นผีบ้า แต่ยายเขมาก็ไม่ยอมให้ผู้ชายไม่รู้ใครต่อใครมายืนจ้องดูอีเสียวคลอດลูกทรอก

เสียงเด็กร้องไห้จ้า เป็นผู้ชาย ผิวขาว ผิดกับแม่โดยสิ้นเชิง

อีเสียวอยู่กับลูกได้ไม่กี่วัน ก็มีคนเอาลูกไปเลี้ยงไม่ใช่ใครอื่นไกลคือตาหง ซึ่งขึ้นชื่อในเรื่องการทำชาลาเปานั่นเอง ไม่มีใครรู้ว่าตาหงซึ่งบ้านอยู่ท้ายอำเภอนั้น พุดจกกับอีเสียวอย่างไร จึงได้เด็กไปเลี้ยง แต่มีเสียงล่ำลือว่า “คงเป็นลูกตาหง เพราะตาหงนะ คล้ากั้นไม่มีหาง เป็นเอาหมด”

มีคนเห็นอีเสียวนั่งซิมอยู่ที่ตลาด และไม่นานก็ไม่มีใครเห็นมันอีก จนถึงวันนี้ เรื่องอีเสียว ก็ยังเป็นที่เล่าขานของชาวตลาดรุ่นเก่าๆ ว่า ชีวิตของอีเสียวมันน่าสงสาร นะ ไม่รู้ทำกรรมอะไรไว้ ถึงต้องชดใช้สาหัสสากรรจ์อย่างนี้

แล้วคนที่ไปทำมันก็เหลือเกินไม่รู้จักอายุผีสงเทวดา คนบ้าแท้ๆก็ยังไม่เว้น ทำได้อย่างไร...ผู้ชายหมาๆ .